

**Ioannis Tollenarii Brvgensis e Soc. Iesv Specvlvm
Vanitatis Sive Ecclesiastes Solvta Ligataq. Oratione
Dilvcidatvs**

Tollenaer, Jean de

Antverpiæ, 1635

Metrica Paraphrasis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68633](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-68633)

Cassiodorus, ut ille patiat^{ur} dispendium, qui imperium fecit alienum) sed etiam, quòd postquam Deum sibi inculpatæ vitæ merito, promptaque obedientiâ conciliauerit, hæc ipsa Dei potentia, quæ ceteris terrorem incutiet, certissimum illi datura est contra quælibet aduersa præsidium. Itaque soluto animo ac libero cum Regio Vate cantabit: *Qui habitat in adiutorio Altissimi, in protectione Dei celi commorabitur. Dicit Domino: Susceptor meus es tu, & refugium meum, Deus meus, sperabo in eum. Quoniam ipse liberauit me de laqueo venantium, & à verbo aspero.* Sed quæ potissimum tempora, quæ rerum gerendarum opportunitas, qui nutus, quæ imperia in hac obedientiæ virtute obseruanda sunt?

Cassiodorus lib. 2.
Epist. 25.

Psal. 90, 1.

SECTIO TERTIA.

ECCLESIASTES.

VERSUS 5. Tempus & responsionem cor sapientis intelligit.

6. Omni negotio tempus est, & opportunitas, & multa hominis afflictio:

7. quia ignorat præterita, & futura nullo scire potest nuntio.

METRICA PARAPHRASIS.

FELIX qui subiit iugum
Diuinis satagens nutibus obsequi:
Atque ut prouidus institor
Obseruans oculis astra sequacibus,

Cursus

Cursus fluctuagos regit;

Maestatem oculi sic oculo notat,

Vultusque imperium Dei.

Hos nutus sapiens, congruaque obsequi

Servat tempora Numini,

Aeternum imperiis ut referat Dei

Promptas obsequij vices.

Decernens etenim tempora singulis

Opportuna Diespiter,

Perverti seriem dispositam vetat:

At mens terrigenum interim

Curarum ambiguis fluctibus aestuat:

Ut cum, lampade siderum

Extincta, tenebras nubila duplicant,

Deprensa pelago rates

Undis ludibrium, & ludibrium Notis,

Nunc fluctu decimo latent,

Nunc vulsis tabulis Nerea combibunt,

Nunc caecis pereunt vadis;

Ars cedit furis, & ratio stupet:

Sic mens terrigenum labat,

Aerumnasque graues pectore concipit,

Dum lapsos repetit dies

Caligans animus, nec recolit satis

Quo fructu ante oculos Dei

Vitae praeerita fluxerit orbita.

Nec cura haec cruciat minus,

Quod nemo trepidis nuntiat entheo

Vates numine turgidus,

Quae finis stadium, quaeve nouissima

Claudat fata catastrophe.

Heu, quot corda hominum discruciant metus!

PROSA